

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3306

гр. София, 14.10.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-D в закрито заседание на четиринадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

Членове: Маргарита Апостолова
 Галя Вълкова

като разгледа докладваното от Росен Димитров Въззивно частно гражданско дело № 20211100509104 по описа за 2021 година

Производството е по реда чл. 577, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. чл. 32а от Правилника за вписванията (ПВ).

Образувано е по частна жалба, подадена от „Т.А.Х.“ ООД, чрез пълномощник – адвокат А.Я.Б. – САК, срещу Определение от 28.06.2021 г. на съдия по вписванията при Софийски районен съд, с което е постановен отказ да разпорежи вписване на удостоверение издадено от Агенция по вписванията за преобразуване по чл. 263г, ал. 1 от ТЗ, чрез отделяне.

В жалбата са наведени оплаквания, че неправилно е отказано исканото вписване. Оспорват се мотивите на съдията по вписванията/доколкото такива изобщо има/, като от жалбоподателя са изложени подробни съображения в тази посока.

Искането е определението да се отмени и вместо това съдът да постанови вписване на удостоверението за преобразуване.

Софийският градски съд, след като обсъди доводите в жалбата и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Частната жалба е процесуално допустима, а по същество е основателна.

За да откаже вписването на процесното удостоверение за преобразуване, представено от „Т.А.Х.“ ООД, съдията по вписванията на първо място е посочил, че молителят не е представил декларация за вписване с описаните недвижими имоти в активите на предприятието с нотариална заверка на подписа на отчуждителя.

На второ място отказа е мотивиран от това, че не е представен официален заверен баланс на дългосрочни активи за тримесечието предхождащо прехвърлянето.

Настоящият съд не споделя доводите на постановилия отказ съдия по вписванията.

От изпратената по компетентност преписка от Агенция по вписванията, която е част от материалите по настоящото дело, се установи, че със заявление № 44495/28.06.2021 г. пълномощник на „Т.А.Х.“ ООД с ЕИК **** е депозирал молба на основание чл. 4, буква „л“ от Правилника за вписванията, във връзка чл. 263и, ал. 6 от Търговския закон за вписване в имотния регистър при Служба по вписванията - гр. София на Удостоверение по чл. 263г, ал. 1 от ТЗ, издадено от Агенция по вписванията, за преобразуване чрез отделяне на преобразуващото се дружество „Т.А.“ ООД с ЕИК **** в правопреемщото дружество „Т.А.Х.“ ООД с ЕИК ****.

Съдът констатира, че е представен актът, подлежащ на вписване – самото удостоверение за преобразуване, както и съгласно изискването на чл. 263и, ал. 6, изр. второ- Договор за преобразуване при отделяне чрез придобиване с нотариална заверка на подписите от 26.04.2021 г.

Предвид постановките на т. 3 от Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 г. по тълк. дело 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС вписването на удостоверението по чл. 263в, ал. 1 и чл. 263г, ал. 1 ТЗ в случай на преобразуване на търговски дружества, притежаващи вещно право върху недвижим имот или върху движима вещ, сделките с която подлежат на вписване, се извършва по реда на раздел II от ПВ. В посоченото Тълкувателно решение е изяснено, че когато преобразуващото/щите се дружество/а е притежавало вещни права върху недвижими имоти или други права, за които закон изисква отчуждаването им да бъде вписано в книгите по ПВ, [чл. 263и, ал. 6 ТЗ](#) предвижда издаване на удостоверение за вписване на преобразуването и задължава управителния орган на новоучреденото/ните или преемството/щите дружество/а да го представи пред съответния регистър.

В процесния случай удостоверението от 28.06.2021 г. за преобразуване е представено за съответното вписване от преемството дружество – настоящият жалбоподател „Т.А.Х.“ ООД. Удостоверението за вписване по чл. 263в, ал. 1 и [чл. 263г, ал. 1 ТЗ](#) не е акт за прехвърляне на собственост, по смисъла на чл. 4 б. „а“ ПВ, нито е акт, който може да бъде приравнен на някои от другите описани в чл. 4 б. „б“ – „з“ ПВ. То само удостоверява настъпилото правопреемство и поради това се явява акт, за който със закон (ТЗ) е предвидено, че подлежи на вписване, по смисъла на чл. 4, б. „и“ ПВ.

В случая тези изисквания са спазени: представеното със заявлението удостоверение за вписване на преобразуване чрез отделяне № 20210628093444/29.06.2021 год. съдържа необходимите данни за преобразуването и удостоверява настъпилото отделяне от част от имуществото преобразуващото се дружество „Т.А.“ ООД на „Т.А.Х.“ ООД, като са представени и доказателства за принадлежността на правото на собственост върху

недвижимите имоти/терен и сграда/ на дружеството-праводаател - Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 89, том III, рег. 6997, дело № 410 от 2017 г. на нотариус Веселина Връблянска № 268 НК, вписан в Службата по вписванията - София с вх. рег. № 62723, акт № 175, том CXLI, дело 45006 от 2017 г., декларация от С.И.Х. с ЕГН ***** , в качеството си на управител на - „Т.А.“ ООД по [чл. 264, ал. 1 от ДОПК](#), като е внесена и дължимата държавна такса.

Ето защо изложените от съдията по вписванията мотиви досежно липсата на декларация за вписване с описаните недвижими имоти в активите на предприятието с нотариална заверка на подписа на отчуждителят и липсата на официална заверен баланс на дългосрочни активи за тримесечието предхождащо прехвърлянето са напълно ирелевантни към дължимата проверка относно искания за вписване акт, а именно – удостоверението за преобразуване от № 20210628093444/29.06.2021 год. В съдебната практика отдавна няма спор, че на вписване подлежи самото Удостоверение (по силата на ТЗ), а не каквито и да било други актове, представени допълнително от заявителя и чиято редовност длъжностното лице няма задължение да проверява. Съгласно т. 6 от Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 г. по тълк. дело 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС, проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл. 32а ал. 1 ПВ се ограничава до това, дали актът подлежи на вписване и относно изискванията за форма и съдържание. Материалноправните предпоставки на акта се проверяват единствено, ако това е изрично предвидено в закон, какъвто не е процесният случай. На практика нито едно от съображенията на съдията по вписванията при постановяване на обжалвания отказ не се отнасят до процесното удостоверение за преобразуване.

Съобразно изложените мотиви, частната жалба се явява основателна. Обжалваният отказ на съдия по вписванията, обективизиран в Определение от 15.09.2020 г., е незаконосъобразен, и следва да се отмени, а делото – да бъде върнато на съдията по вписванията за вписване на Удостоверение за преобразуване, № 20210628093444/29.06.2021 год. издадено от Агенция по вписванията.

Така мотивиран, Софийският градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение от 28.06.2021 г. на съдия по вписванията при Софийски районен съд, с което е постановен отказ да разпреди вписване на Удостоверение за преобразуване, чрез вливане, изх. № 20210628093444/29.06.2021 г., издадено от Агенция по вписванията, по заявление, вх. № 44495 от 28.06.2021 г., подадено от „Т.А.Х.“ ООД.

ВРЪЩА делото на съдията по вписванията при Софийски районен съд за извършване на исканото вписване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____